

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av utlänningslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att utlänningslagen ändras så, att asylnämnden dras in och de ärenden som ankommer på den överförs till länsrätten i Nylands län. Enligt förslaget skall ett beslut av utlänningsverket om asyl, om uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas den asylsökande och om när flyktingskap upphör överklagas hos länsrätten i Nylands län. Det föreslås samtidigt att när det gäller sökande av ändring skall ett förfarande enligt förvaltningspro-

cesslagen iakttas även i fråga om utlänningsärenden. Dessutom föreslås bli bestämt att ett enda brådskande förfarande skall iakttas i stället för nuvarande två brådskande asylförfaranden.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 1998.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Lagstiftning och praxis	3
1.2. Internationell jämförelse	5
1.3. Bedömning av nuläget	6
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	8
3. Propositionens verkningar	8
3.1. Ekonomiska verkningar	8
3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	9
4. Beredningen av propositionen	9
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	9
4.2. Utlåtanden	9
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	10
5.1. Samband med andra propositioner	10
5.2. Samband med internationella fördrag	10
DETALJMOTIVERING	12
1. Motivering till lagförslaget	12
2. Ikraftträdande	15
LAGFÖRSLAGET	16
BILAGA	
Parallelltext	

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Asylnämnden inrättades genom utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991). Nämnden är besvärinstans i ärenden där ändring söks i inrikesministeriets beslut om asyl och om när flyktingskap upphör. År 1993 utsträcktes asylnämndens behörighet så, att nämnden också handlägger beslut om uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas den asylsökande. Utlänningsverket inrättades genom lagen den 3 februari 1995 om utlänningsverket (156/1995). De tillståndsärenden och övriga ärenden gällande enskilda personer vilka hade hört till inrikesministeriet överfördes till utlänningsverket genom en ändring av utlänningslagen 1995.

Bestämmelser om asylnämnden finns i 56 § utlänningslagen. Nämnden är en oavhängig besvärinstans av domstolstyp. Ändring i asylnämndens beslut kan således inte sökas genom regelmässiga besvärsmedel.

Förvaltningsmässigt arbetar asylnämnden i anslutning till justitieministeriet. Medlemmarna utnämns av statsrådet. Nämnden skall ha en ordförande samt minst två vice ordförande och fem andra medlemmar. Ordföranden och vice ordförandena skall ha avlagt juris kandidatexamen och vara förtrogna med domaruppgifter. De övriga medlemmarna skall vara förtrogna med folkrätt, flyktingfrågor eller utlänningsärenden. Medlemmarna handlar under domaransvar. Vice ordförande och medlemmarna sköter sina åligganden som bisyssla. Den nuvarande asylnämndens mandatperiod går ut i slutet av 1997.

För utredning av ett ärende kan nämnden hålla muntlig förhandling där parterna, vittnen och sakkunniga kan höras samt annan utredning tas emot. När ett ärende handläggs i nämnden iakttas i övrigt i tillämpliga delar laga rättegångsordning.

Närmare bestämmelser om asylnämnden har utfärdats genom förordningen den 1 mars 1991 om asylnämnden (448/1991). Bestämmelser om behandling av besvärärenden ingår i 1 kap. Där finns närmare be-

stämmelser om bl.a. muntlig förhandling, ersättning till vittnen och sakkunniga för deras kostnader samt beslutets form och innehåll. Bestämmelser om behandling av remissärenden finns i 2 kap., där det sägs att ordföranden fastställer de grunder enligt vilka begäran om utlåtande fördelas. Utlåtandena skall avges utan föredragning. Personalen och dess uppgifter behandlas i 3 kap., medan 4 kap. innehåller särskilda bestämmelser.

Förvaltningsprocesslagen (586/1996), som trädde i kraft den 1 december 1996, innehåller centrala bestämmelser om besvär och om vissa andra förvaltningsrättsliga rättsskyddsmedel samt det förfarande som skall iakttas vid behandlingen av dem. Förvaltningsprocesslagen är en allmän lag som kan jämföras med rättegångsbalken och lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). Förvaltningsprocesslagen tillämpas förutom vid allmänna förvaltningsdomstolar även vid förvaltningsmyndigheter och vid särskilda nämnder som har inrättats för att behandla besvär då dessa behandlar besvär över förvaltningsbeslut. Bestämmelserna om ändringssökande i utlänningslagen innehåller en hänvisning till lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/1950), som har upphävts genom förvaltningsprocesslagen. Enligt 2 § förvaltningsprocesslagen skall bestämmelserna om muntlig förhandling och bevismedel tillämpas endast vid domstolar. De nämnder som behandlar besvärärenden kan dock särskilt ges möjligheter att använda samma eller i det närmaste samma förfaringsätt som domstolarna. I många besvärmyndigheter av nämndtyp kan t.ex. förvaltningsprocesslagens bestämmelser om muntlig förhandling tillämpas, men om detta bör det bestämmas särskilt. I asylnämnden har muntliga förhandlingar ordnats oftare än i övriga förvaltningslagskipningsorgan.

Antalet asylsökande har i Finland sjunkit efter 1992. År 1990 anlände 2 743 asylsökande till Finland. Antalet uppgick till 854 år 1995 och 708 år 1996.

Enligt 57 § utlänningslagen får en utlänning som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas den asyl-

sökande eller om när flyktingskap upphör anföra besvär över beslutet hos asylnämnden inom 30 dagar från det han fick del av beslutet.

År 1996 anhängiggjordes 82 besvär vid asylnämnden. Samma år avgjorde nämnden 73 besvär, och i slutet av året var 33 besvär anhängiga. Det nämnda året ändrade asylnämnden utlänningsverkets beslut i tre fall. Nämnden beviljade två personer asyl och fyra personer beviljades uppehållstillstånd på grund av behov av skydd. År 1996 gav asylnämndens ordförande 103 utlåtanden enligt 34 § utlänningslagen.

Under förra hälften av 1997 anhängiggjordes 46 besvär vid asylnämnden, och den avgjorde 29 besvär. Antalet anhängiga besvär uppgick då till 50. Asylnämnden har ändrat utlänningsverkets beslut så, att den har beviljat tre sökande asyl och i åtta fall uppehållstillstånd på grund av behov av skydd.

Enligt den tidigare utlänningslagen (400/1983) behandlades alla asylansökningar i samma förfarande. I den nuvarande utlänningslagen, som trädde i kraft den 1 mars 1991, intogs även en bestämmelse om behandling av uppenbart ogrundade asylansökningar. Som uppenbart ogrundade betraktades i praktiken även sådana ansökningar som lämnades in av personer från s.k. trygga länder, eftersom det i dessa länder inte förekommer sådana kränkningar av de mänskliga rättigheterna som skulle utgöra en förutsättning för beviljande av asyl.

Konstaterar utlänningsverket, med stöd av 34 § utlänningslagen, i sitt beslut genom vilket asylansökan avslås att ansökan är uppenbart ogrundad, skall utlänningsverket av ordföranden eller en vice ordförande i asylnämnden begära utlåtande om ansökan är uppenbart ogrundad eller inte. Ordföranden eller vice ordföranden skall avge sitt utlåtande i brådskande ordning. Om ansökan också i utlåtandet anses vara uppenbart ogrundad, får ändring i utlänningsverkets beslut om asyl och om uppehållstillstånd som beviljas på grund av behov av skydd inte sökas genom besvär.

Om förfarandet vid behandlingen av klart ogrundade ansökningar bestämdes 1993. Ansökningar av personer från ett säkert land överfördes till detta förfarande. Som uppenbart ogrundade ansökningar betraktades efter detta bl.a. sådana ansökningar där den sökande inte hade åberopat den förföljelse

som avses i konventionen angående flyktingars rättsliga ställning (FördrS 77/1968), nedan *flyktingkonventionen*.

I 32 § 3 mom. utlänningslagen ingår bestämmelser om s.k. klart ogrundad asylansökan. Ansökan som lämnas in av en asylsökande som kommit till Finland från ett tryggt land kan omedelbart förkastas på grund av att sökanden har kommit från ett land där han inte kan bli föremål för förföljelse eller omänsklig behandling eller bli sänd till ett land eller ett område där han hotas av förföljelse eller omänsklig behandling. Utlänningsverket fattar beslut i saken. Någon egentlig asylprövning utförs i allmänhet inte när det gäller en sökande som kommer från ett tryggt land, om grunder för beviljande av uppehållstillstånd med beaktande av bestämmelserna i 20 § utlänningslagen inte existerar eller sökanden inte anför någon särskild grund för att landet i fråga inte är tryggt för honom. Polisen utreder alltså endast om sökanden har anlänt från en sådan stat som avses här och dessutom om det finns grunder för att med stöd av 20 § bevilja uppehållstillstånd i Finland. Statsrådet har givit ett utlåtande om vilka länder som kan klassificeras som trygga ursprungsländer. Asylansökningar från medborgare i dessa länder kan behandlas som klart ogrundade.

I beslut som gäller klart ogrundade asylansökningar får ändring inte sökas genom besvär. Att ärendet prövas av endast ett organ strider mot den resolution om minimigarantier vid handläggning av asylärenden som Europeiska unionens råd (rättsliga och inrikes frågor) antog den 20 juni 1995. Enligt den bör en instans som är fristående från den myndighet som fått i uppdrag att pröva ärendet fastställa ett beslut att avslå en ansökan. Förenta nationernas (FN:s) kommitté mot tortyr har kritiserat förfarandet för klart ogrundade asylansökningar. Kommittén föreslog den 6 maj 1996 att rättsskyddet för asylsökande som kommer från länder som finns upptagna i listan över trygga länder och avvisas från Finland skall förbättras. Även FN:s rasdiskrimineringskommitté har den 14 mars 1996 uttryckt sin oro över tillämpningen av konventionen om rasdiskriminering bl.a. när asylsökande sänds tillbaka.

Beslut om avvisning fattas enligt 39 § utlänningslagen av passkontrollmyndigheten enligt inrikesministeriets anvisningar. Sker avvisningen med stöd av 37 § 3 mom. eller

har utläningen ansökt om asyl i Finland, skall beslut om avvisning dock fattas av utlänningsverket. Enligt 39 § 4 mom. får beslut om avvisning av asylsökande inte fattas förrän asylansökan har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Om utreseförbud för utläningar bestäms i 54 § utlänningslagen. Under den tid utlänningslagen har varit i kraft har utreseförbudet dock i praktiken tillämpats endast i ett fåtal fall. Motsvarande bestämmelse ingår även i 2 kap. lagen om tvångsmedelsförfarande (450/1987). Den omfattar även i tillräcklig grad tillämpningsområdet för 54 § utlänningslagen.

Enligt 58 § utlänningslagen har en utläning rätt att anföra besvär hos högsta förvaltningsdomstolen över utlänningsverkets beslut om avvisning, utvisning, inreseförbud, utreseförbud, återkallande av främlingspass, resedokument för flykting, visum eller uppehållstillstånd eller vägran att bevilja permanent uppehållstillstånd.

I 62 § 1 mom. utlänningslagen bestäms om verkställigheten av beslut om avvisning och utreseförbud. Beslutet får verkställas trots att ändring har sökts.

1.2. Internationell jämförelse

Besvär förfarandet i fråga om asylärenden i vissa länder

I *Norge* avgör utlänningsverket (Utlendingsdirektoratet, UDI) asylansökningar. Besvaren riktas till justitieministeriet. I Norge är inrättandet av en asylnämnd aktuellt.

I *Sverige* avgör Statens invandrarverk (SIV) asylansökningar. Besvaren tillställs utlänningsnämnden, som är ett autonomt administrativt organ som inrättades 1992. Numera har en parlamentarisk kommitté tillsatts för att utreda alternativ till den nuvarande besvärinstansen. Kommittén torde bli klar med sitt arbete i april 1998.

I *Danmark* behandlar invandrarverket (Udlaendingestyrelsen) asylansökningar och Flyktingnämnden (Flyktingenaevnet) behandlar besvär. Invandrarverket lyder under inrikesministeriet. Flyktingnämnden är ett självständigt domstolsliknande organ, där medlemmarna dock representerar de instanser på vilkas föredragning de har utnämnts.

I *Nederländerna* behandlas asylansökningarna av utlänningsverket (Immigratieen Naturalisatiedienst), som lyder under justitiemi-

nisteriet. Besvär anförs hos utlänningsavdelningen vid en underrätt. Fem underrätter har förordnats att behandla besvär som grundar sig på utlänningslagen.

I *Tyskland* beslutar flyktingverket Bundesamt für die Anerkennung Ausländischer Flüchtlinge (BAFI) om asylansökningar. Förvaltningsdomstolarna behandlar asylbesvär och beviljar tillfälligt skydd.

I *Spanien* riktas besvaren vid normalt förfarande till förvaltningsdomstolen.

Påskyndat förfarande vid behandlingen av asylansökningar i vissa länder

Lagstiftningen i *Norge* känner inte till något påskyndat asylofförfarande.

I *Sverige* kan de som lämnat in en uppenbart ogrundad ansökan eller de som kommer från det första asyllandet få ett avvisningsbeslut, som är förenat med en föreskrift om omedelbar verkställighet. Beslut om omedelbar verkställighet kan fattas inom tre månader efter att sökanden anlät till landet, i undantagsfall även senare. Beslutet kan överklagas och hos invandrarverket kan sökanden ansöka om förbud mot att beslutet verkställs, vilket dock sällan beviljas i praktiken. Besvär har inte suspensiv verkan. Endast i undantagsfall får sökandena fri rättegång.

I *Danmark* kan invandrarverket och Danska Flyktingrådsgivningen, efter att ha intervjuat asylsökanden, enhälligt besluta att ansökan är uppenbart ogrundad. Invandrarverket och Danska Flyktingrådsgivningen avtalar om effektivisering av brådskande förfarande i fråga om vissa uppenbart ogrundade ansökningar. Den sökanden får på egen bekostnad anlita en advokat. En tolk står till förfogande kostnadsfritt.

I *Nederländerna* tillämpas brådskande förfarande, om sökanden har bött i ett tryggt tredje land. Det tillämpas även på ansökningar som har avslagits som odugliga eller uppenbart ogrundade. De berörda utläningarna informeras då om det negativa beslutet inom fyra veckor efter att ansökan lämnats in. De ges då även tillräckligt med tid för att lämna landet. Rörelsefriheten begränsas eller förbjuds helt för de utläningar som befinner sig i undersöknings- eller motagningscentralerna. De personer som omfattas av förfarandet kan anföra besvär direkt hos utlänningsavdelningen vid underrätten i Haag eller vid någon annan alternativ underrätt. De får inte yrka att Utlänningsverket granskar det negativa beslutet förrän besvär

har anförts. De kan dock samtidigt yrka att Utlänningsverket kontrollerar varför ett uppehållstillstånd som söks på humanitära grunder har förvägrats.

I *Spaniens* lag anges de fall där det inte anses föreligga grunder för normalt asylförfarande. Härvid är det fråga om en uppenbart ogrundad ansökan som behandlas i enlighet med brådskande förfarande. Asyl- och flyktingbyrån bereder ärendet och föredrar beslutet direkt för ministern. Ärendet delges Förenta Nationernas flyktingkommissariat, (UNHCR), som kan uttala sin åsikt om beslutet. Detta skede får ta högst sju dagar i anspråk. Ministerns beslut skall fås inom en tidsfrist på två månader. Besvär kan anföras hos domstolen inom 15 dagar efter delfäendet av det negativa beslutet. Besvär har inte automatiskt en suspensiv verkan. Domstolen kan dock uppskjuta beslut om utvisning när den tar emot besvären. Enligt detta förfarande utvisas sökandena inte automatiskt, utan de får 15 dagar på sig att frivilligt lämna landet. Om sökanden är i landet ännu efter 15 dagar och om han inte har lämnat in en besvärsskrift eller om han har lämnat in besvärsskriften men inte fått ett suspensivt domstolsbeslut, kan han sändas tillbaka till hemlandet mot sin vilja.

I *Tyskland* används brådskande förfarande, om asylansökan är otillbörlig eller uppenbart ogrundad. En ansökan betraktas som otillbörlig bl.a. i sådana fall där asylsökanden redan har varit i säkerhet i ett tredje land och kan återvända till landet eller till något annat land där han är skyddad mot politisk förföljelse. I sådana fall tillämpas principen om ett tryggt tredje land, och avvisning vid gränsen är möjlig. Asylansökan betraktas som uppenbart ogrundad, om asylsökandens hemland anses vara tryggt.

Ansökan av en sökande som anlant utan dokument betraktas som uppenbart ogrundad, om sökanden utöver avsaknaden av dokument ger vilseledande uppgifter om sin identitet eller vägrar att lämna några som helst uppgifter. På vissa villkor kan asylsökande avvisas av nationella säkerhetsskäl.

I *Storbritanniens* lag föreskrivs ett särskilt brådskande system. Brådskande förfarande tillämpas i sådana fall där asylsökanden har lämnat in sin ansökan vid gränsövergångsstället eller kommit in i landet illegalt. Förfarandet tillämpas även när sökanden har förordnats att utvisas och tagits i förvar. Ansökningarna behandlas av asylavdelningen

vid inrikesministeriet, och besvären av en domare som hör till de fristående besvärsmyndigheterna. Företrädare ges sådana ansökningar som bevisligen är ogrundade och sådana fall där sökanden har tagits i förvar. Detta gäller såväl ansökningar som lämnats in vid gränsövergångsställen som ansökningar som gjorts inne i landet. Brådskande beslutsförfarande innefattar samma behandlingsmoment som normalt förfarande.

1.3. Bedömning av nuläget

I samband med att asylnämnden inrättades angavs flera skäl för valet av ett organ av nämndtyp till besvärinstans. Ett sådant skäl var att ett motsvarande system var i bruk vid behandlingen av besvärärenden inom vissa sakkategorier. Dessutom konstaterades att vid sidan av rättslig prövning hänförde sig ändamålsenlighetsprövning till behandlingen av ärendena och att internationella fördrag inte nödvändigtvis förutsatte att asylärenden hänskjuts till en oavhängig domstol. Som en tungt vägande synpunkt till stöd för nämnden framhölls även att antalet besvär kunde uppskattas vara stort (RP 47/1990 rd, LaUU 4/1990 rd och UtUB 30/1990 rd). I lagutskottets utlåtande uppställdes dock vissa villkor för att ett organ av nämndtyp skall kunna godkännas som besvärinstans, t.ex. att nämnden bör placeras inom justitieministeriets förvaltningsområde, att ordförandeskapet bör skötas av en lagfaren ledamot, att medlemmarna bör inneha förtrogenhet samt att det bör vara möjligt att ordna muntliga förhandlingar. I lagutskottet begrundades även möjligheten att ordna överklagandet så, att besvär över nämndens beslut i rättsfrågor skulle kunna anföras hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd med prejudikatdispens. Utskottet föreslog dock inget fullföljdssystem. Utskottet ansåg vidare att det gäller att följa med genomförandet av utlänningslagen så att det inom utlänningsärendena inte utvecklas en praxis som i fråga om centrala principer avviker från den övriga förvaltningsrättsliga lagskipningen.

I gällande 56 § utlänningslagen ingår bestämmelser om asylnämndens uppgifter, sammansättning, utnämning, mandatperiod och beslutförhet. I samband med grundlagsreformen stiftades 16 § regeringsformen som innehåller en grundbestämmelse om att var

och en har rätt att få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet. Denna bestämmelse förutsätter en rättvis rättegång och god förvaltning. De främsta internationella motsvarigheterna till bestämmelsen finns i artikel 14.1 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (FördrS 8/1976) och i bestämmelserna om rättigheten till rättegång i artikel 6.1 och även i artikel 13 i Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (FördrS 19/1990). Enligt artikeln skall envar vars rättigheter och friheter enligt konventionen har kränkts ha tillgång till effektiva rättsmedel inför nationella myndigheter också i det fall att kränkningen har förövats av en person som har handlat i egenskap av offentlig myndighet.

Statsrådet utfärdade den 17 juni 1993 ett principbeslut om åtgärder för revidering av central- och regionalförvaltningen. Målet för beslutet har varit att under åren 1993-1995 överföra behandlingen av besvärssärenden från ministerierna och andra centrala förvaltningsmyndigheter samt separata besvärsheter som verkar i anslutning till dem, t.ex. nämnder, i huvudsak på förvaltningsdomstolarna. Målet för principbeslutet har varit att stärka länsrätternas ställning som allmänna förvaltningsdomstolar.

Justitieministeriet tillsatte den 6 september 1995 en kommission med uppgift att uppgöra ett förslag till utvecklande av förvaltningsdomstolssystemet så att de allmänna förvaltningsdomstolarna i första instans skall fungera så effektivt som möjligt och att högsta förvaltningsdomstolen mera sällan än för närvarande skall fungera som första och enda domstol. Förvaltningsdomstolskommissionens betänkande (kommittébetänkande 1997:1) innehåller principer för utvecklande av systemet för sökande av ändring i förvaltningsärenden. Centrala utgångspunkter för utvecklandet har ansetts vara att stärka förvaltningsdomstolen, slopa internt ändringssökande inom förvaltningen, överföra ärenden som handläggs i besvärsnämnderna på förvaltningsdomstolarna och införa allmän besvärsrätt. Den kommission för invandrar- och flyktingpolitik som förvaltningsdomstolskommissionen och inrikesministeriet tillsatte den 18 oktober 1995 har föreslagit att asylnämnden dras in i slutet av 1997, dvs. samtidigt som mandatperioden för den nuvarande asylnämnden går ut, och

att de ärenden som ankommer på nämnden överförs till normalt förvaltningsdomstolsförfarande.

Revideringen av systemet för ändringssökande gäller en större helhet. Detta bör beaktas även när man i fråga om utlänningsärenden bedömer den nuvarande asylnämndens ställning i relation till förvaltningsdomstolen och utvecklar möjligheten att söka ändring i utlänningsärenden överhuvudtaget. Grunden för rättsstaten är domstolarnas oavhängighet, lagenlighet och domstolsförfarandets lagbundenhet. I Finlands rättssystem har handläggningen av besvärssärenden endast i undantagsfall överlåtit åt organ av nämndtyp. Med avseende på ändringssökandenas rättsskydd är det av yttersta vikt att besvär även i asylärenden kan anföras hos en normal förvaltningsdomstol. Dessutom skulle alternativet med förvaltningsdomstol följa den allmänna trenden vad gäller ändringssökande inom förvaltningen i Finland.

En central ändring i förvaltningsprocesslagen jämfört med det nuvarande systemet är att enligt den skall besvär alltid anföras hos en domstol, om inte något annat bestäms särskilt i någon annan lag. I lagen ingår en obegränsad besvärsrätt till högre rättsinstanser, om inte denna rätt har begränsats genom lag. Genom lagen har man bl.a. utökat den muntliga delen av förfarandet.

Asylnämndens sammansättning av medlemmar som föreslagits av intressegrupper som är mycket olika varandra är ägnad att förorsaka onödiga motsättningar. Detta har försvårat nämndens agerande som en oavhängig förvaltningsdomstol. Asylnämndens behörighet är också alltför begränsad. Vid en förvaltningsdomstol skulle ärendena kunna handläggas som en klarare helhet, alltså utöver asylärendena också frågor i anslutning till avlägsnande från landet. Detta skulle öka effektiviteten utan att äventyra rättsskyddsfaktorerna.

Det effektivaste sättet att undvika att behandlingen av utlänningsärenden differentieras från förvaltningen och den förvaltningsrättsliga lagskipningen i övrigt är att koncentrera anförandet av besvär över dessa ärenden till förvaltningsdomstolarna.

I den nuvarande lagstiftningen kan det ses som ett missförhållande att det inte är möjligt att anföras besvär över beslut där utlänningsverket anser att den asylansökan som lämnats in är klart ogrundad. Gällande lag-

stiftning och praxis i Finland motsvarar inte helt innehållet i den resolution om minimigarantier vid handläggning av asylärenden som antagits av Europeiska unionens råd (rättsliga och inrikes frågor). Även om resolutioner inte är juridiskt bindande för staterna, bör denna bristfällighet korrigeras, eftersom den har aktualiserats även i andra sammanhang.

Enligt nuvarande praxis behandlas ett beslut om asyl och ett därtill eventuellt anslutet beslut om att utlänningsen i fråga skall avlägsnas från landet var för sig. Detta innebär att resurserna går åt till flera separata behandlingar.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Asylförfarandet är ett specialområde som ofta är förenat med svåra frågor gällande bevisning, bedömning av förhållandena i ursprungslandet och tolkning av lagen. Inom den interna organiseringen och inom verksamheten vid förvaltningsdomstolarna bör man i tillräckligt hög grad beakta att asylbesvär kräver specialkunskaper om flykting- och folkrätt samt att ärendena är brådskande. Detta förutsätts redan i utredningsskyldigheten enligt 33 § förvaltningsprocesslagen, eftersom en oavhängig domstol inte kan handla enbart på basis av den information som den berörda förvaltningsmyndigheten skaffat.

Länsrätten i Nylands län är resursmässigt sett den största av förvaltningsdomstolarna. På så sätt har den de bästa möjligheterna att garantera att muntliga förhandlingar ordnas i asylärenden. För behandlingar som ordnas vid länsrätten i Nylands län är det också lättare än på annat håll att få de tolkar som behövs för handläggningen. Att koncentrera behandlingen till en enda besvärdomstol tjänar dessutom bäst syftet att uppfylla utredningsplikten och bevara en enhetlig rättspraxis.

Det föreslås därför att ärenden som ankommer på asylnämnden åtminstone till en början koncentreras till länsrätten i Nylands län.

Målet är att utveckla asylförfarandet så att det blir effektivare och, genom att förenhetliga ändringsökandet, se till att asylförfarandet tydligare framstår som ett led i den övriga förvaltningsrättsliga lagskipningen.

Asylsökandenas rättsskydd förbättras genom att en enda brådskande asylbehandling som är lika för alla tas i bruk.

Det föreslås därför att asylnämnden, som har varit besvärinstans, dras in. I fortsättningen skall beslut av utlänningsverket i sådana ärenden som fallit inom asylnämndens behörighet överklagas hos länsrätten i Nylands län. Besvär över länsrättens beslut skall, med besvärstillstånd, anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. Utlänningsverket inlemmas dessutom avvisningsbeslut i negativa beslut om asyl eller om uppehållstillstånd. På så sätt kommer beslut om asyl och om att en utlänningsen skall avlägsnas från landet att börja omfattas av samma besvärssystem i stället för att de, i enlighet med den gällande lagen, skall överklagas separat. Det är ändamålsenligt att förvägran av asyl och uppehållstillstånd samt avvisning behandlas i samma förfarande.

Det föreslås att den brådskande behandlingen av asylansökningar ändras så, att definitionen på klart ogrundade asylansökningar avskaffas. I lagen skall fortfarande ingå en definition på uppenbart ogrundade asylansökningar, som kan behandlas enligt brådskande förfarande. Ett beslut av utlänningsverket som fattats inom ramen för brådskande förfarande och enligt vilket en asylansökan är uppenbart ogrundad skall underställas länsrätten i Nylands län. I fråga om länsrättens beslut föreligger ingen besvärsmöjlighet. Om länsrätten i motsats till utlänningsverket anser att en asylansökan inte är uppenbart ogrundad, återförs ärendet till utlänningsverket för ny behandling. En utlänningsen som är missnöjd över det nya beslutet kan anföra besvär hos länsrätten i Nylands län enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Indragningen av asylnämnden och överföringen av ärendena till länsrätten i Nylands län (ca 100 besvärärenden och ca 100 underställningsärenden) medför en överföring av 2,7 milj. mk. från moment 25.60.21 till moment 25.10.23. Överföringen har beaktats i budgetpropositionen för 1998. Överföringen torde inte föranleda behov av tilläggsfinansiering.

3.2. Verknningar i fråga om organisation och personal

Asylnämnden dras in och dess uppgifter överförs till länsrätten i Nylands län från den 1 januari 1998. Vid asylnämnden finns två tjänster i huvudsyssla, tjänsten som ordförande och tjänsten som sekreterare. Ordföranden och sekreteraren har utnämnts för viss tid. Nämnden har dessutom en ordinarie föredragande och två föredragande på viss tid samt byråanställda.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Beredningsorgan

Ärendet har beretts av kommissionen för invandrar- och flyktingpolitik. Kommissionen hade i uppgift att utarbeta ett förslag till regeringens invandrar- och flyktingpolitiska program. Det omfattande betänkandet behandlade Finlands internationella påverkningsmöjligheter och verksamhet som en del av den internationella gemenskapen, Finlands inrese- och asylpolitik, mottagandet av invandrare och integreringen av dem i samhället, dvs. aklimatiseringen, samt den politiska ansvarsmekanismen och förvaltningen. Denna proposition baserar sig på kommissionens förslag.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet utgående från betänkandet av kommissionen för invandrar- och flyktingpolitik samt utlåtandena om betänkandet.

Tidigare regeringspropositioner

År 1993 ändrades asylförfarandet så, att en asylansökan av en utlänning som kommer från ett annat nordiskt land eller från något annat tryggt land kan avslås genast, om det inte fanns grunder för att bevilja honom uppehållstillstånd i Finland.

I bestämmelserna om avvisning och utvisning ur landet intogs ett förbud enligt vilket ingen får sändas till ett område där han kan bli utsatt för omänsklig behandling eller förföljelse.

4.2. Utlåtanden

Utlåtande om betänkandet av kommissionen för invandrar- och flyktingpolitik begärdes av flera olika myndigheter och organisationer. Sammanlagt inlämnades 43 utlåtanden, dvs. av Samlingspartiet rp, Perussuomalaiset - Sannfinländarna rp, Centern i Finland rp, Suomen Kristillinen Liitto - Finlands Kristliga Förbund rp, Suomen Sosiaalidemokraattinen Puolue - Finlands Socialdemokratiska Parti rp, Svenska folkpartiet i Finland rp, Vänsterförbundet rp, Gröna förbundet rp, riksdagens justitieombudsmans kansli, högsta förvaltningsdomstolen, statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, polisavdelningen och staben för gränsbevakningsväsendet vid inrikesministeriet, försvarsministeriet, finansministeriet, undervisningsministeriet, trafikministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet, miljöministeriet, utlänningsombudsmannens byrå, asylnämnden, utlänningsverket, befolkningsregistercentralen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry, Förbundet för mänskliga rättigheter rf, Kidutettujen Kuntoutuskeskus, Centralförbundet för Barnskydd rf, Lingua Nordica Oy, Monikulttuurisuusyhdistys Familia Club ry, Flykting- och utlänningsarbetarna rf - PATE, Migrationsinstitutet, Finlands översättar- och tolkförbund rf, Suomen Venäjänkielisen Väestön foorumi ry, Suomi-Inkeri -seura ry, internationella servicecentret vid socialcentralen i Åbo stad, kriscentret för utlänningar, Institutet för Ryssland och Östeuropa.

I utlåtanden förespråkades i regel att besvärssystemet revideras så, att de ärenden som ankommer på asylnämnden överförs till förvaltningsdomstolen. Som villkor framfördes dock bl.a. att det vid ändringssökande gäller att säkerställa att domarna har tillräcklig specialsakkunskap om asylfrågor och frågor gällande de mänskliga rättigheterna (folkrätt) och att garantera att det finns tillräckliga förutsättningar för en ingående och samtidigt smidig handläggning av ärendena. I flera utlåtanden sågs avskaffandet av förfarandet gällande klart ogrundade asylansökningar som en positiv reform med tanke på rättsskyddet.

Utlåtande om denna proposition av regeringen begärdes av utrikesministeriet, justitieministeriet, arbetsministeriet och utlänningsverket.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

5.1. Samband med andra propositioner

Statsrådet har den 16 oktober fattat ett principbeslut om regeringens invandrar- och flyktingpolitiska program. En revidering av besvär förfarandet i fråga om asylärenden ingår i programmet, som har utarbetats på basis av betänkandet av kommissionen för invandrar- och flyktingpolitik.

Den 29 augusti 1997 avlät regeringen till riksdagen en proposition om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställdes i en av medlemsstaterna i de Europeiska gemenskaperna samt med förslag till lag om ändring av utlänningslagen (RP 99/1997 rd). Riksdagen har godkänt propositionen. Den 31 oktober 1997 föredrogs ärendet för presidenten för att stadfästas.

Till riksdagen torde inom kort avlåtas en separat proposition med förslag till lag om acklimatisering av invandrare och mottagande av asylsökande. I propositionen kommer att föreslås att de lokala myndigheterna skall uppgöra ett program för acklimatisering av invandrare samt en acklimatiseringsplan på individnivå och ett därmed anslutet acklimatiseringsstöd.

Det föreslås att utlänningslagen i övrigt ändras senare i enlighet med det av regeringen fastställda invandrar- och flyktingpolitiska programmet.

5.2. Samband med internationella fördrag

En princip som baserar sig på staternas suveränitet har godkänts generellt på det internationella planet. Principen innebär att en utlännings inte har ovillkorlig rätt att komma till en främmande stat och vistas samt arbeta där. Innehållet i den politik som staterna bedriver kan bestämmas enligt egna statens egna behov och nationella intressen. När det gäller flyktingar och asylsökande har staterna genom överenskommelser för-

bundit sig att begränsa sin rätt att reglera ankomst till landet. Varje stat behandlar dock asylansökningarna i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Finland förpliktas av flera multi- och bilaterala avtal, som reglerar utlännings inresa och vistelse i landet. Centrala överenskommelser är Förenta Nationernas (FN:s) internationella konventioner om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (FördrS 6/1976).

I internationella fördrag om mänskliga rättigheter upprepas principerna om att en person utanför sitt hemland har rätt att få skydd mot förföljelse och allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och att en person inte får sändas tillbaka till ett land där han kan hamna i omänskliga förhållanden. Enligt artikel 14 i FN:s allmänna deklaration om de mänskliga rättigheterna har varje människa som blivit föremål för förföljelse rätt att söka och åtnjuta asyl i andra länder. Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska konventionen om förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 17/1991) samt FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (FördrS 60/1989) innehåller förbud mot tillbakasändning i sådana situationer där en person riskerar att utsättas för tortyr eller annan omänsklig behandling om han sänds tillbaka. I flyktingkonventionen samt i tilläggsprotokollet av 1967 (FördrS 78/1968) finns ett förbud mot tillbakasändning vilket förbjuder att en person sänds tillbaka till sådana förhållanden där han kan utsättas för förföljelse av de skäl som räknas upp i flyktingkonventionens definition på flykting.

Utöver de allmänna överenskommelserna om mänskliga rättigheter är vissa internationella fördrag gällande vissa grupper eller rättigheter bindande för Finland. Ett sådant fördrag är bl.a. den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering (FördrS 37/1970).

Parterna i konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställdes i en av medlemsstaterna i de Europeiska gemenskaperna, nedan *Dublinkonventionen*, förbinder sig att pröva alla asylansökningar som lämnats in av utlännings-

som inte är medborgare i någon av medlemsstaterna. Syftet är att säkerställa att en asylansökan inom rimlig tid prövas i någon av medlemsstaterna. I Dublinkonventio-

nen definieras de grunder enligt vilka man i enskilda fall avgör vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

32 §. *Asylansökan*. Av orsaker som anges i allmänna motiveringen föreslås att förfarandet för klart ogrundade asylansökningar slopas och att man endast använder begreppet uppenbart ogrundad ansökan när en ansökan behandlas i brådskande förfarande. Därför föreslås att 3 mom. upphävs och att det i den nya 34 a § tas in bestämmelser om endast ett brådskande förfarande i stället för de nuvarande två olika brådskande förfarandena. Bestämmelser om uppenbart ogrundade asylansökningar tas in i 34 §, som ändras.

34 §. *Uppenbart ogrundad asylansökan*. I gällande paragraf ingår bestämmelser om att asylnämndens ordförande eller vice ordförande skall behandla utlänningsverkets beslut om asyl eller uppehållstillstånd som beviljas på grund av behov av skydd som ett remissärende, om utlänningsverket i sitt beslut genom vilket asylansökan avslås konstaterar att ansökan är uppenbart ogrundad. Utlåtandet skall ges i brådskande ordning. Om ansökan också i ordförandens eller vice ordförandens utlåtande konstateras vara uppenbart ogrundad, får ändring i utlänningsverkets beslut inte sökas genom besvär.

Enligt 34 § utlänningslagen ansågs i praktiken även ansökningar som lämnats in av personer som kommer från s.k. trygga länder vara uppenbart ogrundade, eftersom det i dessa länder inte förekommer sådana kränkningar av de mänskliga rättigheterna som skulle berättiga till asyl. Bestämmelser om behandlingsförfarandet vid klart ogrundade ansökningar meddelades 1993. Ansökningar som lämnats in av personer som kommer från trygga länder överfördes till detta förfarande. Därefter ansågs bl.a. ansökningar där sökanden inte åberopat sådan förföljelse som avses i flyktingkonventionen vara uppenbart ogrundade. Nu föreslås att dessa fall åter sammanslås till ett enda förfarande för behandling av uppenbart ogrundade ansökningar.

Det föreslås att gällande 34 § ändras så att en ansökan som inte grundar sig på fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk uppfattning eller där den sökande inte åberopar allvarliga kränkningar

av de mänskliga rättigheterna eller andra grunder som ansluter sig till förbudet mot tillbakasändning skall anses vara uppenbart ogrundad. En asylansökan, vars syfte är att missbruka asylförfarandet, skall också anses vara uppenbart ogrundad. I en resolution som EG:s ministrar för rättsliga och inrikesfrågor gav i London 30.11 - 1.12.1992 räknas upp orsaker på grund av vilka en asylansökan kan anses vara uppenbart ogrundad. Resolutionen definierar missbruk av asylsystemet genom att bl.a. hänvisa till bruket av falsk identitet eller falska dokument samt förstörande av pass eller resebiljetter i syfte att kunna använda en falsk identitet eller försvåra handläggningen av asylansökan.

En asylansökan skall enligt förslaget anses vara uppenbart ogrundad även på den grund att den asylsökande anländer till Finland från ett tryggt land där han redan kunde ha fått sådant skydd som avses i 30 eller 31 § och dit han tryggt kan sändas tillbaka. Genomfart eller byte av kommunikationsmedel anses inte vara en sådan grund.

Bestämmelsen om tryggt land tillämpas endast om asylsökande har vistats inom området av landet i fråga eller om hans ansökan på basis av bestämmelserna i Dublinkonventionen bör prövas i någon annan medlemsstat än Finland.

Bestämmelsen om trygga länder bör inte tillämpas summariskt utan förutsättningarna för att skicka sökanden tillbaka till ett land skall kontrolleras från fall till fall. I fråga om alla asylsökande skall man kunna förutsetta att landet i fråga samtycker till att ta emot honom och prövar hans asylansökan.

34 a §. *Avgörande av uppenbart ogrundad asylansökan*. I paragrafen ingår bestämmelser om avgörande av asylansökningar i påskyndat förfarande. I paragrafen skall enligt förslag tas in en bestämmelse om att utlänningsverket fattar ett beslut, genom vilket det samtidigt beslutar om avvisning av sökanden, ifall asylansökan och ansökan om uppehållstillstånd avslås. Ändring i utlänningsverkets beslut får inte sökas genom besvär.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om att utlänningsverkets beslut enligt 1 mom. skall underställas länsrätten i Nylands län i sin helhet. Eftersom avlägsnande ur landet är en sak av avgörande betydelse för den sökande,

förelås en bestämmelse om att sökanden skall beredas tillfälle att bli hörd i avvsningsärendet innan ärendet i sin helhet underställs länsrätten. Hörandet är motiverat också därför att sökanden inte har möjlighet att söka ändring i beslutet genom besvär. På det här sättet skulle sökanden ha möjlighet att lägga fram ny information i ärendet, om han så önskar. Enligt gällande utlänningslag kan ändring i utlänningsverkets beslut om avvsnings sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.

Med beaktande av att förfarandet är så brådskande förelås i 2 mom. dessutom en bestämmelse om att utlänningsverket sköter hörandet av sökanden innan handlingarna sänds till länsrätten. Utlänningsverket kan i egenskap av förvaltningsmyndighet sköta hörandet smidigare än länsrätten. I praktiken sker hörandet så att myndigheten utan dröjsmål delger sökanden utlänningsverkets beslut. Samtidigt hör myndigheten den sökande angående avvsningsbeslutet. Beslutet bör inte utan särskilt vägande orsak delges asylsökanden vid en tidpunkt då det är orimligt svårt att höra sökanden eller skaffa ett biträde. För att undvika dröjsmål med tanke på brådskande förfarande är det nödvändigt att bestämma om en situation där asylsökanden inte påträffas. Därför förelås bestämmelser om att ifall sökanden inte påträffas anses delgivningen av utlänningsverkets beslut och hörandet ha skett inom en skäligen tid efter att en kopia av beslutet bevisligen har lämnats till den adress som asylsökanden har uppgivit vid asylprövningen eller i något annat sammanhang för myndigheten. Asylsökanden bor vanligen i förläggningen för asylsökande. Eftersom det är fråga om brådskande förfarande kan två dygn anses som en rimlig tid. Beslutet kan därefter underställas länsrätten i Nylands län. En längre tidsfrist skulle innebära att grundidén med det brådskande förfarandet lider.

Enligt 3 mom. kan länsrätten avgöra ett underställt ärende i sammansättning med en domare. Beslut skall utan dröjsmål fattas i ärendet. Ändring i länsrättens beslut får inte sökas genom besvär.

I 4 mom. förelås bestämmelser om förfarandet när länsrätten med avvikelse från utlänningsverkets beslut inte anser att asylansökan är uppenbart ogrundad eller om sökanden har kommit fram med väsentlig ny utredning i fråga om avvsnings. Då åter-

förs ärendet till utlänningsverket för ny prövning och en utlännings som är missnöjd med beslutet kan överklaga hos länsrätten i Nylands län enligt de föreslagna bestämmelserna i 57 § 1 mom. och 2 mom.

I 5 mom. förelås bestämmelser om att utlänningsverket skall ge en person som sänds tillbaka till ett tryggt asylsland ett dokument, av vilket framgår att hans asylansökan inte har prövats i sak. Genom detta vill man säkerställa att sökandens asylansökan prövas i den stat till vilken han sänds tillbaka.

39 §. *Beslut om avvsnings*. Om ett avvsningsärende som behandlas av passkontrollmyndigheten har betydelse för tillämpningen av 37 § i andra liknande fall, får passkontrollmyndigheten enligt 2 mom. hänskjuta saken till utlänningsverket.

Det förelås att momentet ändras så att utlänningsverket även på eget initiativ kan överta avgörandet av ett avvsningsärende, om det anser det vara nödvändigt.

Enligt 4 mom. skall ett avvsningsbeslut i de fall som nämns i 37 § 1 och 2 mom. fattas inom tre månader. Det är motiverat att behandla personer som kommit till landet utan uppehållstillstånd på ett enhetligt sätt i fråga om avlägsnande ur landet. Därför förelås att 4 mom. ändras så att kravet på en tidsfrist om tre månader stryks. Samtidigt förelås att paragrafen av ovan nämnda orsaker ändras så att förvägrande av uppehållstillstånd och avvsnings skall behandlas i samma förfarande.

När utlänningsverket avslår en ansökan om asyl eller uppehållstillstånd, fattar det samtidigt beslut om avvsnings av sökanden.

54 §. *Utreseförbud*. Enligt paragrafen får utlänningsverket på framställning av polisen eller någon annan myndighet förbjuda en utlännings att lämna landet, om utlännings misstänks eller är åtalad för ett brott eller om han har dömts till ett straff som inte har avtjänats eller om någon annan synnerligen viktig orsak kräver det.

Utreseförbudet har under den tid som utlänningslagen varit i kraft tillämpats väldigt sällan. Bestämmelserna om reseförbud i 2 kap. tvångsmedelslagen täcker tillräckligt väl tillämpningsområdet för denna paragraf. Därför förelås att bestämmelsen upphävs.

56 §. *Asylnämnden*. De besvärärenden som behandlas i asylnämnden lämpar sig för avgörande vid allmänna förvaltningsdomstolar i första instans. Det nya besvärssystem

som föreslås skulle utgående från förvaltningsdomstolarnas beslut sannolikt skapa en ännu klarare och mera förutsägbar rättspraxis.

På basis av dessa orsaker föreslås att 56 § utlänningslagen upphävs och att asylnämnden dras in den 1 januari 1998 och att dess uppgifter överförs på förvaltningsdomstolen. Samtidigt upphävs även förordningen om asylnämnden.

57 §. *Överklagande av utlänningsverkets beslut.* Gällande 57 och 58 §, som gäller överklagande av vissa av utlänningsverkets beslut, föreslås bli sammanslagna till en paragraf. Rubriken för gällande 57 § föreslås bli ändrad och 58 § upphävd.

Ovan i 56 § föreslås att asylnämnden dras in och att ärenden som ankommer på den överförs på länsrätten i Nylands län. Därför föreslås att 57 § 1 mom. ändras på motsvarande vis så att ärenden som tidigare omfattats av asylnämndens behörighet överklagas hos länsrätten. Sådana ärenden är utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd som beviljas den sökande på grund av behov av skydd eller om när flyktingskap upphör. Som en ny punkt i paragrafen föreslås möjligheten att överklaga även utlänningsverkets avvsningsbeslut hos länsrätten i Nylands län. Ett undantag skall enligt förslaget dock utgöras av avvsningsbeslut som med stöd av den ovan föreslagna 34 a § fattats i samband med behandlingen av uppenbart ogrundade ansökningar. I sådana beslut får ändring inte sökas genom besvär.

En väsentlig del av reformen är också att om utlänningsverket vid avgörandet av en ansökan om asyl eller uppehållstillstånd i normalt förfarande kommer fram till ett negativt beslut, kan det samtidigt besluta om avvsningsbeslut. Enligt gällande lag kan ett asylärende först överklagas hos asylnämnden och, om besvären förkastas, återföras till utlänningsverket, varvid förfarandet för avlägsnande ur landet inleds. Utlänningsverket fattar ett nytt beslut om avvsningsbeslut eller utvisning, som kan överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen. Detta förfarande är processuellt tungt och tidskrävande. Genom den lagändring som nu föreslås skulle förfarandet bli enklare.

I 2 mom. föreslås att ändring i ett sådant beslut av länsrätten som nämns i 1 mom. får sökas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Den allmänna

principen i utvecklandet av systemet för sökande av ändring i förvaltningsärenden har varit att de allmänna förvaltningsdomstolarna skall fungera så effektivt som möjligt och att högsta förvaltningsdomstolen i färre ärenden än för närvarande skall vara den första och enda domstolen. Asyl- och andra tillståndsbeslut gäller ofta sökandens grundläggande rättigheter och rättsställning. Högsta förvaltningsdomstolen bör därför i egenskap av högsta besvärinstans ha möjlighet att pröva länsrättens beslut i asylärenden. Även med avseende på en enhetlig rättspraxis är det motiverat att högsta förvaltningsdomstolen i viktiga ärenden är principiell eller praktisk betydelse skall kunna fungera som sista besvärinstans. En o begränsad besvärsmöjlighet hos högsta förvaltningsdomstolen är inte motiverad, eftersom en del av de beslut som utlänningsverket fattar i ärenden som anges i 1 mom. juridiskt sett är ganska oproblematiska.

I gällande 58 § ingår bestämmelser om överklagande av utlänningsverkets beslut om avvsningsbeslut, utvisning, inreseförbud, återkallande av främlingspass, resedokument för flykting, visum eller uppehållstillstånd eller vägran att bevilja permanent uppehållstillstånd. I enlighet med detta får sökanden anförda besvär över utlänningsverkets beslut hos högsta förvaltningsdomstolen inom 14 dagar från det han fick del av beslutet enligt vad som bestäms i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden, dvs. numera förvaltningsprocesslagen.

Det föreslås att bestämmelsen i gällande 58 § överförs till 57 § 3 mom. i den lag som föreslås. I första satsen i paragrafen föreslås dessutom att omnämmandet av avvsningsbeslut stryks, eftersom det föreslås att bestämmelser om saken tas in i 57 § 1 mom. Samtidigt föreslås att utlänningsverkets beslut skall kunna överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om de besvärsmöjligheter som ingår i sista satsen i gällande 57 § 2 mom. och i sista satsen i 58 §.

58 §. *Överklagande av utlänningsverkets beslut.* På ovan nämnda grunder föreslås att paragrafen upphävs.

60 §. *Begränsningar av besvärsmöjligheten.* Det föreslås att gällande 60 § ändras så att hänvisningen till 58 §, som ovan föreslås bli upphävd, stryks.

62 §. *Möjligheterna att verkställa vissa*

beslut. I gällande 1 mom. ingår bestämmelser om verkställigheten av beslut om avvisning och utreseförbud.

Bestämmelsen om utreseförbud i 54 § föreslås ovan bli upphävd. Därför föreslås att i 62 § 1 mom. stryks hänvisningen till 54 §.

Ovan i 57 § 1 mom. föreslås att en utlänning som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd som beviljas den asylsökande på grund av behov av skydd eller om när flyktingskap upphör eller om avvisning i annat fall än det som avses i 34 a § skall kunna anföra besvär hos länsrätten i Nylands län enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Vidare föreslås att beslut om asyl och uppehållstillstånd samt avvisning skall kunna fattas i samma förfarande och att de skall kunna överklagas tillsammans.

Därför föreslås att till 62 § 1 mom. fogas en hänvisning till 37 § 1 mom. I enlighet med detta får ett beslut om avvisning som fattats med stöd av 37 § 1 mom. verkställas utan hinder av att det har överklagats. Om besvärstillstånd söktes hos högsta förvalt-

ningsdomstolen i fall som avses i 57 § 1 mom. uppskjuts verkställigheten av beslutet tills ärendet avgjorts.

70 §. *Anmälningar till utlänningsombudsmannen.* Det föreslås att gällande 70 § ändras så att hänvisningen till 58 §, som ovan föreslås bli upphävd, stryks. Vidare föreslås att hänvisningen till 31 — 34 § ändras med stöd av den föreslagna ändringen av 34 § och den nya 34 a § så att det i stället hänvisas till 31 — 33 § och 34 a §.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1998.

Eftersom asylnämnden föreslås bli intagen, överförs de ärenden som är anhängiga i asylnämnden till länsrätten i Nylands län.

Denna lag tillämpas även på ärenden som har blivit anhängiga före lagens ikraftträdande.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) 32 § 3 mom., 54, 56 och 58 §, dessa lagrum sådana de lyder, 32 § 3 mom. samt 56 § 1 mom. i lag 639/1993 och 54 § 1 och 2 mom. samt 58 § i lag 154/1995,

ändras 34 §, 39 § 2 och 4 mom., 57 och 60 §, 62 § 1 mom. och 70 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 34 §, 39 § 2 mom. samt 57 § i nämnda lag 154/1995, 39 § 4 mom., 62 § 1 mom. samt 70 § 1 mom. i nämnda lag 639/1993, samt *fogas* till lagen en ny 34 a § som följer:

34 §

Uppenbart ogrundad asylansökan

En asylansökan betraktas som uppenbart ogrundad

1) om den inte motiveras med allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller andra grunder som har anknytning till förbudet mot tillbakasändning eller till fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politisk uppfattning,

2) om den är avsedd att missbruka asylförfarandet,

3) om asylsökanden har kommit från ett tryggt land, där han kunde ha fått sådant skydd som avses i 30 eller 31 § och dit han tryggt kan sändas tillbaka eller

4) om sökanden kan sändas till en annan stat som enligt konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i de eu-

ropeiska gemenskaperna är skyldig att pröva asylansökan.

34 a §

Avgörande av uppenbart ogrundad asylansökan

När utlänningsverket med stöd av 34 § avslår en asylansökan som uppenbart ogrundad och en därtill ansluten ansökan om uppehållstillstånd, beslutar utlänningsverket samtidigt om avvisning. I utlänningsverkets beslut i ett sådant ärende får ändring inte sökas genom besvär.

Utlänningsverkets beslut som avses i 1 mom. underställs i sin helhet länsrätten i Nylands län för avgörande. Utlänningsverket skall bereda sökanden tillfälle att bli hörd innan beslutet underställs länsrätten. Om asylsökanden inte påträffas anses delgivning ha ägt rum och asylsökanden ha beretts tillfälle att bli hörd inom två dygn efter det att

utlänningsverkets beslut bevisligen har tillställts den adress som asylsökanden uppgivit.

Länsrätten kan avgöra ärendet i samsättning med en domare. Länsrättens beslut i ärendet skall meddelas utan dröjsmål. I länsrättens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Länsrätten skall återföra ärendet till utlänningsverket för ny behandling om asylansökan inte skall betraktas som uppenbart ogrundad eller om sökanden har lagt fram någon sådan ny utredning som är väsentlig med avseende på avvissning.

Utlänningsverket skall ge en person som sänds tillbaka till ett tryggt land ett dokument, av vilket framgår att hans asylansökan inte har prövats i sak i Finland.

39 §

Beslut om avvissning

Om ett avvissningsärende har betydelse för tillämpningen av 37 § i andra liknande fall, får passkontrollmyndigheten hänskjuta saken till utlänningsverket. Utlänningsverket kan även på eget initiativ överta avgörandet av ett avvissningsärende.

Utlänningsverket fattar beslut om avvissning i samband med ett avslag på ansökan om asyl eller uppehållstillstånd.

57 §

Överklagande av utlänningsverkets beslut

En utlänningsbeslut som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas den asylsökande eller om när flyktingskap upphör eller om avvissning i annat fall än det som avses i 34 a §, får anföra besvär över beslutet hos länsrätten i Nylands län enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett sådant beslut av länsrätten i Nylands län som avses i 1 mom. får sökas ändring endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas endast om det med avseende på tillämpningen av lagen i andra liknande fall eller på

grund av en enhetlig rättspraxis är viktigt att ärendet hänskjuts till högsta förvaltningsdomstolen eller om det finns något annat vägande skäl att bevilja tillstånd.

En utlänningsbeslut som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om utvisning, inreseförbud, återkallande av främlingspass, resedokument för flykting, visum eller uppehållstillstånd eller vägran att bevilja permanent uppehållstillstånd får överklaga beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Besvär får dock inte anföras över ett beslut genom vilket ett visum eller uppehållstillstånd har återkallats innan utlänningsbeslutet kommit till Finland. Besvär får inte heller anföras över ett beslut genom vilket det konstaterats att ärendet förfaller på grund av att sökanden har återtagit sin ansökan eller sannolikt lämnat Finland.

60 §

Begränsningar av besvärsrätten

I andra fall än de som anges i 55 och 57 § får ändring i beslut som fattats med stöd av denna lag inte sökas genom besvär.

62 §

Möjligheterna att verkställa vissa beslut

Ett beslut om avvissning som fattats med stöd av 37 § 1 mom. får verkställas utan hinder av att ändring i beslutet har sökts. Om besvärstillstånd sökts hos högsta förvaltningsdomstolen i fall som avses i 57 § uppskjuts verkställigheten av beslutet tills ärendet avgjorts.

70 §

Anmälningar till utlänningsombudsmannen

Beslut som nämns i 31 — 33, 34 a, 39, 42, 43, 47, 49, 51, 54, 55 och 57 § skall utan dröjsmål delges utlänningsombudsmannen. På begäran av utlänningsombudsmannen skall också beslut som nämns i 21, 26, 63 och 64 § delges honom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

När denna lag träder i kraft överförs de ärenden som är anhängiga i asylnämnden till länsrätten i Nylands län.

Denna lag tillämpas även på ärenden som har blivit anhängiga före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 31 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Inrikesminister *Jan-Erik Enestam*

Lag

om ändring av utlänningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) 32 § 3 mom., 54, 56 och 58 §, dessa lagrum sådana de lyder, 32 § 3 mom. samt 56 § 1 mom. i lag 639/1993 och 54 § 1 och 2 mom. samt 58 § i lag 154/1995,
 ändras 34 §, 39 § 2 och 4 mom., 57 och 60 §, 62 § 1 mom. och 70 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 34 §, 39 § 2 mom. samt 57 § i nämnda lag 154/1995, 39 § 4 mom., 62 § 1 mom. samt 70 § 1 mom. i nämnda lag 639/1993, samt
 fogas till lagen en ny 34 a § som följer:

Gällande lydelse

Förslagen lydelse

32 §

Asylansökan

Om en utlännings sökare söker asyl i Finland anländer från ett annat nordiskt land eller från ett land till vilket han med beaktande av 38 § 2 mom. kan sändas tillbaka och det inte finns grunder för att bevilja honom uppehållstillstånd i Finland med beaktande av 20 § och om sökanden inte heller anför särskilda skäl för att landet i fråga ej är säkert för honom, kan ansökan genast avslås.

(3 mom. upphävs)

34 §

Asylansökan som behandlas i remissförfarande

Konstaterar utlänningsverket i sitt beslut genom vilket asylansökan avslås att ansökan är uppenbart ogrundad, skall utlänningsverket av ordföranden eller en vice ordförande i den i 56 § nämnda asylnämnden begära utlåtande om ansökan är uppenbart ogrundad eller inte.

Ordföranden eller vice ordföranden skall avge sitt utlåtande i brådskande ordning. Om

34 §

Uppenbart ogrundad asylansökan

En asylansökan betraktas som uppenbart ogrundad

1) om den inte motiveras med allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller andra grunder som har anknytning till förbudet mot tillbakasändning eller till fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politisk uppfattning,

Gällande lydelse

ansökan också i utlåtandet anses vara uppenbart ogrundad, får ändring i utlänningsverkets beslut om asyl och om uppehållstillstånd som beviljas på grund av behov av skydd inte sökas genom besvär.

Föreslagen lydelse

2) om den är avsedd att missbruka asylförfarandet,

3) om asylsökanden har kommit från ett tryggt land, där han kunde ha fått sådant skydd som avses i 30 eller 31 § och dit han tryggt kan sändas tillbaka eller

4) om sökanden kan sändas till en annan stat som enligt konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i de europeiska gemenskaperna är skyldig att pröva asylansökan.

34 a §

Avgörande av uppenbart ogrundad asylansökan

När utlänningsverket med stöd av 34 § avslår en asylansökan som uppenbart ogrundad och en därtill ansluten ansökan om uppehållstillstånd, beslutar utlänningsverket samtidigt om avvisning. I utlänningsverkets beslut i ett sådant ärende får ändring inte sökas genom besvär.

Utlänningsverkets beslut som avses i 1 mom. underställs i sin helhet länsrätten i Nylands län för avgörande. Utlänningsverket skall bereda sökanden tillfälle att bli hörd innan beslutet underställs länsrätten. Om asylsökanden inte påträffas anses delgivning ha ägt rum och asylsökanden ha beretts tillfälle att bli hörd inom två dygn efter det att utlänningsverkets beslut bevisligen har tillställts den adress som asylsökanden uppgivit.

Länsrätten kan avgöra ärendet i sammanläggning med en domare. Länsrättens beslut i ärendet skall meddelas utan dröjsmål. I länsrättens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Länsrätten skall återföra ärendet till utlänningsverket för ny behandling om asylansökan inte skall betraktas som uppenbart ogrundad eller om sökanden har lagt fram någon sådan ny utredning som är väsentlig med avseende på avvisning.

Utlänningsverket skall ge en person som sänds tillbaka till ett tryggt land ett dokument, av vilket framgår att hans asylansökan inte har prövats i sak i Finland.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

39 §

Beslut om avvisning

Om ett avvisningsärende som behandlas av passkontrollmyndigheten har betydelse för tillämpningen av 37 § i andra liknande fall, får passkontrollmyndigheten hänskjuta saken till utlänningsverket.

Om ett avvisningsärende har betydelse för tillämpningen av 37 § i andra liknande fall, får passkontrollmyndigheten hänskjuta saken till utlänningsverket. Utlänningsverket kan även på eget initiativ överta avgörandet av ett avvisningsärende.

Beslut om avvisning måste i de fall som nämns i 37 § 1 och 2 mom. fattas inom tre månader från det utlänningen kom till landet. Har utlänningen ansökt om asyl i Finland, får beslut om avvisning inte fattas förrän asylansökan har avgjorts genom ett lagkraftvunnet beslut.

Utlänningsverket fattar beslut om avvisning i samband med ett avslag på ansökan om asyl eller uppehållstillstånd.

54 §

Utreseförbud

Om en utlänning misstänks eller är åtalad för ett brott eller om han har dömts till ett straff som inte har avtjänats eller om någon annan synnerligen viktig orsak kräver det, får utlänningsverket på framställning av polisen eller någon annan myndighet förbjuda utlänningen att lämna landet. Förbudet gäller den tid som utlänningsverket har bestämt, om det inte återkallas tidigare.

I brådskande fall får polisen förbjuda utlänningen att lämna landet. Polisen skall utan dröjsmål underrätta utlänningsverket om beslutet. Utlänningsverket skall besluta om förbudet skall bestå eller inte.

Ett utreseförbud skall återkallas så snart det inte längre finns något hinder för utresan.

54 §

Utreseförbud

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

56 §

56 §

Asylnämnden

Asylnämnden

I frågor som gäller asyl, uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas asylsökande eller flyktingkap som upphör är asylnämnden besvärinstans. Nämnden arbetar i anslutning till justitieministeriet.

(upphävs)

Nämnden skall ha en ordförande samt minst två vice ordförande och fem andra medlemmar. Medlemmarna handlar under domaransvar. De kan inneha sin uppgift som huvudsyssla. Ordföranden och vice ordförandena skall ha avlagt juris kandidatexamen och vara förtrogna med domaruppgifter. De övriga medlemmarna skall vara förtrogna med folkrätt, flyktingfrågor eller utlänningsärenden.

Statsrådet skall utnämna eller anställa medlemmarna för en mandatperiod och fem år i sänder. Blir en medlemsplats ledig i nämnden eller utökas antalet medlemmar i nämnden under mandatperioden, skall den nya medlemmen utnämnas eller anställas för återstoden av perioden. Om medlemmarnas rätt att stå kvar i sitt uppdrag gäller i övrigt vad som stadgas om innehavare av domartjänst. Är den som utnämns eller anställs till medlem i huvudsyssla sedan tidigare utnämnd eller förflyttad till en statstjänst, är han tjänstledig från denna tjänst under den tid han är medlem.

Nämnden är beslutför när minst hälften av medlemmarna är närvarande och ordföranden eller en vice ordförande i nämnden är ordförande. Nämnden kan vara uppdelad på sektioner. En sektion är beslutför när minst tre medlemmar är närvarande och ordförande eller en vice ordförande i nämnden är ordförande.

För utredning av ett ärende kan nämnden hålla muntlig förhandling där parterna, vittnen och sakkunniga kan höras samt annan utredning tas emot. Vid behandlingen av ett ärende i nämnden iakttas i övrigt i tillämpliga delar laga rättegångsordning.

Asylnämnden har en sekreterare i huvudsyssla som skall ha avlagt juris kandidatexamen. Sekreteraren utnämns eller anställs av justitieministeriet.

Närmare stadganden om asylnämnden utfärdas genom förordning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

57 §

Överklagande av utlänningsverkets beslut om asyl och om när flyktingskap upphör

En utlänning som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd på grund av behov av skydd eller om när flyktingskap upphör får enligt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) anföra besvär över beslutet hos asylnämnden inom 30 dagar från det han fick del av beslutet.

Om förbud mot att söka ändring i vissa asylbeslut och beslut om uppehållstillstånd stadgas i 34 §. Besvär får inte heller anföras över ett beslut som utfattat med stöd av 32 § 3 mom. eller över ett beslut genom vilket det konstaterats att ärendet förfaller på grund av att sökanden har återtagit sin ansökan eller sannolikt har lämnat Finland.

57 §

Överklagande av utlänningsverkets beslut

En utlänning som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om asyl, om uppehållstillstånd som på grund av behov av skydd beviljas den asylsökande eller om när flyktingskap upphör eller om avvisning i annat fall än det som avses i 34 a §, får anföra besvär över beslutet hos länsrätten i Nylands län enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett sådant beslut av länsrätten i Nylands län som avses i 1 mom. får sökas ändring endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Tillstånd kan beviljas endast om det med avseende på tillämpningen av lagen i andra liknande fall eller på grund av en enhetlig rättspraxis är viktigt att ärendet hänskjuts till högsta förvaltningsdomstolen eller om det finns något annat vägande skäl att bevilja tillstånd.

En utlänning som är missnöjd med utlänningsverkets beslut om utvisning, inreseförbud, återkallande av främlingspass, resedokument för flykting, visum eller uppehållstillstånd eller vägran att bevilja permanent uppehållstillstånd får överklaga beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Besvär får dock inte anföras över ett beslut genom vilket ett visum eller uppehållstillstånd har återkallats innan utlänningen kommit till Finland. Besvär får inte heller anföras över ett beslut genom vilket det konstaterats att ärendet förfaller på grund av att sökanden har återtagit sin ansökan eller sannolikt lämnat Finland.

Gällande lydelse

58 §

Överklagande av utlänningsverkets beslut

En utlämning, som anser att utlänningsverkets beslut om avvisning, utvisning, inreseförbud, utreseförbud, återkallande av främlingspass, resedokument för flykting, visum eller uppehållstillstånd eller vägran att bevilja permanent uppehållstillstånd kränker hans rätt får i enlighet med lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden anföra besvär över beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen inom 14 dagar från det han fick del av beslutet. Besvär får dock inte anföras över beslut genom vilka visum eller uppehållstillstånd har återkallats innan utlämningen har kommit till Finland.

Föreslagen lydelse

58 §

Överklagande av utlänningsverkets beslut

(upphävs)

60 §

Begränsningar av besvärsrätten

I andra fall än de som anges i 55, 57 och 58 §§ får ändring inte sökas genom besvär i beslut som har meddelats med stöd av denna lag.

I andra fall än de som anges i 55 och 57 § får ändring i beslut som fattats med stöd av denna lag inte sökas genom besvär.

62 §

Möjligheterna att verkställa vissa beslut

Beslut om avvisning och utreseförbud får verkställas trots att ändring har sökts. Utlänningsverkets beslut om utvisning får verkställas innan det har vunnit laga kraft, om utlämningen i två ojäviga vittnens närvaro meddelar att han samtycker till att beslutet verkställs och undertecknar en anteckning därom i beslutet.

62 §

Möjligheterna att verkställa vissa beslut

Ett beslut om avvisning som fattats med stöd av 37 § 1 mom. får verkställas utan hinder av att ändring i beslutet har sökts. Om besvärstillstånd söks hos högsta förvaltningsdomstolen i fall som avses i 57 § uppskjuts verkställigheten av beslutet tills ärendet avgjorts.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

70 §

Anmälningar till utlänningsombudsmannen

Beslut som nämns i 31-34, 39, 42, 43, 47, 49, 51, 54, 55, 57 och 58 §§ skall utan dröjsmål delges utlänningsombudsmannen. På begäran av utlänningsombudsmannen skall också beslut som nämns i 21, 26, 63 och 64 §§ delges honom.

70 §

Anmälningar till utlänningsombudsmannen

Beslut som nämns i 31 — 33, 34 a, 39, 42, 43, 47, 49, 51, 54, 55 och 57 § skall utan dröjsmål delges utlänningsombudsmannen. På begäran av utlänningsombudsmannen skall också beslut som nämns i 21, 26, 63 och 64 § delges honom.

_____

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

När denna lag träder i kraft överförs de ärenden som är anhängiga i asylnämnden till länsrätten i Nylands län.

Denna lag tillämpas även på ärenden som har blivit anhängiga före lagens ikraftträdande.

_____

